

Pokud pak st-l má za to, že mu přísluší proti majiteli H-ova mlýna nějaké právo, aby tento trpěl určitý stav jeho vodního díla, a neopírá-li toto právo o povolení úřadů vodoprávních, snaže se je vyvozovati buď z výslovného projevu vůle majitele zmíněného mlýna nebo z vydržení, bylo by ovšem úkolem řádných soudů, rozhodovati o existenci práva této povahy a nss-u nenáleží, aby zkoumal, zdali a do jaké míry dá se s veřejnoprávní povahou st-lova práva na užívání vody srovnati existence paralelních soukromoprávních nároků o podstatně totožném obsahu. Leč i kdyby bylo možno, představiti si takovéto právo soukromé, nemohla by jeho existence vyloučiti vodoprávně-policejní kompetenci úřadů vodních, založenou v předpisech §§ 17, 72 a 75 vod. zák., stejně jako v řízení povolovacím podle §§ 83—88 vod. zá. nemůže se uplatňování případných práv soukromých dotýkati ani kompetence úřadů vodoprávních ani postupu řízení před těmito konaného, ježto vyřízení sporů o práva soukromá jest vyhraženo řádným soudům. — — —

Č. 6187.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení:
Předpis § 23 a) živn. řádu, který ukládá živn. úřadu povinnost, aby — než propůjčí koncesi živnostenskou, vyžadující zvláštní způsobilosti, — dal společenstvu příležitost, aby nahlédlo v doklady, jež žadatel o koncesi na průkaz své způsobilosti předložil, platí také při udílení koncesí pro živnosti stavební.

(Nález ze dne 15. prosince 1925 č. 24.200).

V ě c: Společenstvo stavitelů v K. (adv. Dr. Jindřich Fleischmann z Prahy) proti ministerstvu obchodu (za zúč. stranu Aloise H. adv. Dr. Rob. Kafka z Prahy) o koncesi stavitelskou.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Zsp v Praze výnosem z 3. července 1923 nevyhověla žádosti Josefa H. v P. za udělení koncese k provozování živnosti stavitelské, poněvadž žadatel nepodal úplný důkaz způsobilosti podle § 11 zák. č. 193 z r. 1893. Ve spise zsp-é jest poznámka: »absolvent 3 kursů pro zedníky při stát. prům. škole; vyučen za 3 roky, praxe 5 roků a 2 měsíce, vysvědeční nejsou potvrzena společenstvem ani obecním úřadem«.

Odvolání H-ovu bylo nař. rozhodnutím vyhověno, výnos zsp-é byl zrušen a jmenovanému koncese k provozování živnosti stavitelské se stanovištěm v P. udělena. — — —

Stížnost namítá, že min. obch. rozhodovalo na základě dokladů, které společenstvu nebyly dány k nahlédnutí, nýbrž byly H-em předloženy patrně teprve po rozhodnutí zsp. — — —

Nss shledal námitku tu uvedenou důvodnou. Znění § 23 a) živn. řádu (novela z 5. února 1907 č. 26 ř. z.) neponechává nijaké pochybnosti o tom, že povinnost uložená v odst. 1 úřadu živn., aby před propůjčením konc. živnosti, k jejímuž nastoupení se vyhledává zvláštní způsobilost, dal příslušnému společenstvu příležitost, aby u úřadu nahlédlo v doklady, jež strana předložila na průkaz své způsobilosti, vzta-

huje se i na udílení koncesí pro živnosti stavební. Uvedený předpis odkazuje na ustanovení odst. 1. § 23, jež mezi koncesované živnosti, k jejichž nastoupení jest třeba také zvláštní způsobilosti, výslovně zařazuje také živnosti stav. (§ 15 č. 6). Odstavec 3. § 23 a) pak výslovně vyjímá živnosti stav. jen z platnosti ustanovení odst. 2 (o dispensi od průkazu způsobilosti), nikoli avšak z ustanovení odst. 1, jež nařizuje slyšení společenstva.

Obsah spisů však v daném případě jasně nasvědčuje tomu, že žal. úřad rozhodoval na základě jiných dokladů než těch, jež s koncesní žádostí byly zsp-é předloženy a jí stěžujícímu si společenstvu dány byly k nahlédnutí. To vyplývá především z toho, že doklady původně předloženými prokázal H. podle záznamu ve spisech praktické zaměstnání v trvání 5 let a 2 měsíců, kdežto min. ve svém rozhodnutí konstatuje, že prokázal zaměstnání delší než 6leté; mimo to společenstvo vytкло ve svém vyjádření, že výučný list H-ův není společenstvem potvrzen, jmenovaný však ve svých pozdějších podáních uváděl, že tento list byl před udělením koncese společenstvem potvrzen a ve výučném listě spisům připojeném skutečně stvrzovací klausule přednostou společenstva jest podepsána a razítkem společenstva opatřena. Toto potvrzení pak jest opatřeno datem 6. října 1922, bylo tedy připojeno zjevně po vydání rozhodnutí zsp-é.

Jestliže však takto jest podle spisů zjevno, že žal. úřad svému posouzení způsobilosti H-ovy položil za základ také doklady, jež společenstvu k vyjádření předloženy nebyly, byl tímto postupem porušen předpis 1. odst. § 23 a) živn. řádu upravující řízení při udílení koncesí vázaných na průkaz způsobilosti, a musilo proto nař. rozhodnutí býti zrušeno podle § 6 zák. o ss.

Č. 6188.

Nemocenské pojišťování. — Řízení před nss-em:
* Zapsána pokladna pomocná není legitimována podati stížnost k nss-u do rozhodnutí, obsahujícího toliko výrok, jímž se zaměstnavateli ukládá povinnost platiti pojistné příspěvky okr. nem. pokladně.

(Nález ze dne 13. dubna 1926 č. 8134).

V ě c: Leopold P. v T. a Nemocenské pokladny soukromých úředníků a zřízenců v Praze (adv. Dr. Em. Duce z Prahy) proti ministerstvu sociální péče stran nemocenského pojištění.

V ý r o k: S t í ž n o s t o d m í t á s e j a k o n e p ř í p u s t n á.

D ů v o d y: Osp v Jihlavě výměrem z 22. února 1924 rozhodla, že zaměstnanci — — —, které lesní správa v T. od okr. nemoc. pokladny v Jihlavě ke dni 30. června 1923 odhlásila za účelem přestupu k nemoc. pokladně soukr. úředníků a zřízenců v Praze, nemohou býti pojištěni pro případ nemoci u této pokladny, takže jejich odhlášení nelze uznati, a zůstávají ve smyslu § 13 ve znění zák. č. 33/1888 ř. z. a 268/1919 Sb. dále členy okr. nemoc. pokladny v Jihlavě. V důvodech se praví, že jmenovaní zaměstnanci jsou podrobeni pensijnímu pojištění teprve dle zák. č. 89/1920, tak že podle čl. VII. tohoto zák. nemohou býti členy